

Nadat we in de vorige avonden vooral hebben nagedacht over het verschil tussen Israël en de gemeente, zowel in het verleden als in de toekomst, willen we vanavond kijken naar de gemeente, zoals ze nu wereldwijd zichtbaar is op aarde. Dat is belangrijk voordat we gaan nadenken over gemeente-zijn in onze eigen omgeving.

De gemeente staat altijd in relatie tot Christus. En evenals er vier evangeliën nodig zijn om iets over de Heer Jezus te vertellen, zo zijn er minstens vijf beelden nodig om onze relatie met Hem te schetsen.

1) Bruid en bruidegom

Er is een band van liefde tussen Christus en de gemeente. Vanaf het moment dat God Eva tot Adam brengt¹, ziet Hij daarin onze relatie met de Heer Jezus.

Dat grote geheim mag Paulus ontvouwen². Hij noemt deze relatie de norm voor de band tussen man en vrouw.

De Heer doet er alles aan om ons, zijn bruid, te verzorgen. Daarvoor gebruikt Hij water, een beeld van het Woord van God.

2) Eén kudde, één herder

Een herder en zijn kudde was in het midden-oosten een vertrouwd beeld, waarbij de herder bekend stond om zijn toewijding. Hij stond borg met zijn leven voor het welzijn van de kudde.

Dat beeld past de Heer ook op zichzelf toe. Hij geeft zijn leven voor zijn schapen³. Dat heeft Hij bewezen op het kruis, en dat is de garantie dat Hij dat zal blijven doen, zolang de kudde op aarde is.

De kudde bestaat uit gelovigen uit de stal, het volk Israël. Maar er is nog een andere stal waaruit schapen komen, n.l. de gelovigen uit de volken. Beide groepen brengt de Heer samen tot die ene kudde, de gemeente, waarvan Hij die ene herder is. Onafgebroken mogen we rekenen op Zijn toewijding om voor ons het beste te zoeken. Die zorg geldt van het jongste lam tot het oudste schaap⁴.

¹ Genesis 2 : 24

² Efeze 5 : 25 - 32

³ Johannes 10 : 11 - 18

⁴ Lucas 15 : 4

3) De familie van God

Een gelovige is iemand die uit God geboren is⁵. Na de dood en opstanding van de Heer kan hij vrijuit vertellen wat dat betekent. Het is dan voor het eerst dat Hij hen 'mijn broeders' noemt, en dat zowel Hij als zij één Vader hebben⁶.

Zo'n relatie met God had geen enkele gelovige in het Oude Testament. Dit is volstrekt uniek voor de gemeente.

Die familieband is te merken met elke gelovige die we tegenkomen, ongeacht de vraag waar hij of zij 's zondags naar toe gaat.

We hebben hetzelfde leven, namelijk de Goddelijke natuur⁷. Dat maakt gelovigen samen tot één familie, tot broeders en zusters.

4) Leden van het lichaam

In diverse brieven snijdt Paulus dit thema aan.

In Romeinen legt hij hoofdstukken lang uit hoe God van Zijn kant de weg voor een zondaar heeft opengelegd, dankzij het verzoeningswerk van de Heer Jezus⁸. God heeft met Hem ons alles gegeven⁹.

Dan is het 'redelijk' (= logisch), dat wij onze lichamen aan Hém aanbieden¹⁰.

Wij stellen ons aan Hem ter beschikking om ons te gebruiken op de manier zoals Hij elk van ons ziet functioneren. Daarvoor hebben we elk een verschillende genadegave gekregen, en toch zijn wij één lichaam¹¹.

In 1 Korinthe 12 is het precies andersom: wij zijn één lichaam en toch is ieder weer heel verschillend. Precies zoals er in een gewoon gezond lichaam handen, voeten, oren, ogen e.a. zijn.

Dat maakt dat we niet jaloers op elkaar mogen zijn (één van de grote problemen in de gemeente van Korinthe), maar dat de hand tevreden is met het feit dat hij/zij hand

⁵ Johannes 1 : 12, 13

⁶ Johannes 20 : 17

⁷ 2 Petrus 1 : 4

⁸ Romeinen 3 : 23 - 26

⁹ Romeinen 8 : 32

¹⁰ Romeinen 12 : 1

¹¹ Romeinen 12 : 3 - 8

is. Als iedereen voet zou zijn, zouden we met een zwaar gehandicapt lichaam te maken hebben.

Het is zelfs zo dat de mindere leden een grotere eer krijgen.

Alle leden dragen gelijke zorg voor elkaar, zoals dat in ons eigen lichaam ook gebeurt.

Het beeld van het lichaam schetst de relatie tussen hoofd en leden, en wijst dus op een organische eenheid.

De leden worden van bovenaf aangestuurd om elk met hun eigen specifieke gave goed te kunnen functioneren¹².

Het is dus zeer ongepast om naar elkaar te kijken wie de grootste genadegave heeft. Bovendien is er een manier om ons van die neiging af te helpen¹³: laat de liefde alles bepalen in ons doen en laten¹⁴.

Als we zo spreken over leden van het lichaam, is het goed om op te merken dat dit in de Bijbel het enige lidmaatschap is. En dat geldt voor elke gelovige. Vanaf onze bekering/wedergeboorte zijn we een lid van het lichaam van Christus (de gemeente). Elk ander lidmaatschap, ook het lid zijn van de één of andere denominatie, kent de Bijbel niet.

5) Huis van God

Bij het huis van God gaat het om de eer en de rechten van de Hoofdbewoner, en om de orde en gang van zaken zoals Hij die in Zijn huis wil zien (net zoals wij dat bepalen in onze eigen huizen).

Het huis van God wordt gebouwd en er zijn twee manieren om dat bouwen te bekijken.

a) God bouwt

Petrus beschrijft hoe het huis van God steen voor steen wordt opgebouwd op de hoeksteen, Jezus Christus.

Die stenen zijn allemaal levende stenen, die in dat geestelijke huis maar één doel hebben: God grootmaken door middel van geestelijke offers¹⁵.

In het volk Israël stond de tabernakel en de tempel centraal, vanwege het feit dat God daar woonde en er voortdurend offers werden gebracht.

Vandaag woont God in de gemeente en gaat Hij er van uit dat wij Hem loven en danken vanwege de Heer Jezus en Zijn werk op Golgotha's kruis.

Dit bouwen is volmaakt, en het huis van God bestaat slechts uit levende stenen (= wedergeboren christenen).

b) Mensen bouwen

Dit bouwen is zeker niet volmaakt.

Het fundament is ook hier de Heer Jezus, maar de bouwers zijn wij¹⁶ en dat betekent dat het fout kan gaan.

Het is prachtig wanneer we goede materialen aandragen, zoals goud, zilver en kostbare stenen. We bouwen dan op. Het kan zijn dat we iemand bij de Heer brengen, of dat we op een andere manier opbouwend bezig zijn. Dat komt het huis van God alleen maar ten goede. Daar zullen we zelfs een beloning voor ontvangen.

De mogelijkheid bestaat echter ook dat we hout, hooi of stro toevoegen. We zijn soms wat snel om iemand een broeder of zuster te noemen, terwijl het nieuwe leven nog niet echt zichtbaar is. Of dat we de indruk wekken om te werken voor de Heer, terwijl het eigenlijk alleen om eigen eer te doen is.

Ons werk wordt eenmaal openbaar, en dan zal blijken wat tot eer van de Heer is geweest en wat niet¹⁷.

Het huis van God wijst dus meer op een organisatorische eenheid, passend bij de vrede van God¹⁸.

“Het lijkt me moeilijk om zo'n gemeente te vinden, waar deze kenmerken allemaal zichtbaar zijn!”

Dat klopt, maar het is niet onmogelijk. Het staat nog steeds in de Bijbel, ook voor onze tijd in 2010, te midden van zo'n enorme chaos op het christelijk erf.

¹² 1 Korinthe 12 : 4 - 11

¹³ 1 Korinthe 12 : 31

¹⁴ 1 Korinthe 13

¹⁵ 1 Petrus 2 : 3 - 6

¹⁶ 1 Korinthe 3 : 9 - 11

¹⁷ 1 Korinthe 3 : 12 - 15

¹⁸ 1 Korinthe 14 : 33

Op onze zoektocht moeten we echter oppassen om elkaar niet in de één of andere richting te duwen.

Er staat een mooi voorbeeld van dit zoeken in Lucas 22¹⁹.

De Heer wil heel graag nog één keer pascha vieren met Zijn discipelen, voordat Hij naar het kruis gaat (vers 15). Dit zal de laatste keer worden. Daarna stelt Hij het avondmaal in, bedoeld als een gedachtenismaal in de tijd dat Hij niet meer bij hen zal zijn.

Wij mogen dit doen totdat Hij komt, zovaak als mogelijk is²⁰.

Lucas 22 helpt ons bij de vraag hoe we dat vandaag hebben in te vullen.

Hij stuurt Petrus en Johannes op pad om deze maaltijd voor te bereiden (vers 8). Dan stellen zij Hem de vraag waar ze dat moeten doen. En dat is een heel belangrijke vraag, ook vandaag.

De Heer antwoordt niet met één of ander adres of de naam van een gebouw, maar geeft een ander kenmerk waar ze naar uit hebben te zien: er komt hen een man tegemoet die een kruik water draagt (vers 10).

Op hun vraag antwoordt de Heer dus heel stellig. Die man komt er aan! En ook nog in hun richting!

Het water is in de Bijbel altijd een beeld van het Woord van God²¹. Als wij vandaag op zoek zijn naar een plaats waar de Heer met ons wil samenkomen, dan belooft de Heer iemand op onze weg te brengen die het Woord van God uittilt boven elke menselijke gedachte. Het samenkomen van gelovigen is namelijk geen mensenwerk, maar Gods werk.

Die man gaat een huis binnen, en de Heer draagt hen op om hem te volgen (vers 10). Ze hebben geen idee waar ze komen. Ze kennen het huis niet, maar zodra ze binnenkomen blijkt alles al klaar te staan (vers 12, 13). Ze hoeven weinig meer te doen.

Het blijkt een bovenzaal te zijn, dus op een

hoger nivo dan ze gewend waren. En de zaal is ook groot. Ze passen er allemaal makkelijk in.

Het antwoord van de Heer op ons zoeken is altijd duidelijk²².

Het overtreft ook onze verwachtingen. We ontdekken dat we bij de Heer zijn, en dat is een hoger nivo dan we in ons gewone leven gewend zijn.

We merken ook dat elke gelovige er past.

De ruimte is groot genoeg.

Dat is de sfeer waarin de Heer ook vandaag met ons wil samenkomen, allereerst om Zijn avondmaal te vieren, maar ook andere samenkomsten te houden.

Dat zullen zeker allemaal 100% geestelijke discipelen zijn. Nou nee, dat valt nogal tegen.

De Heer Zelf is bezig met Zijn werk en probeert hen er in te betrekken door er iets over te vertellen (vers 22).

Dat houdt hen wel even bezig (vers 23), maar hun grootste belangstelling gaat toch uit naar de vraag wie van hen het belangrijkste is (vers 24).

In onvoorstelbaar geduld legt de Heer hen uit dat die tijd later wel een keer komt (vers 25 - 30).

Als wij vandaag zó samenkomen is het een geruststelling te weten dat de Heer geen volmaakt gedrag eist, maar wel de bereidheid om naar Hem te luisteren en ons aan Hem te onderwerpen.

Dit vormt een mooi opstapje naar de volgende keer, waarin we met elkaar hopen na te denken over de vraag hoe dit in de praktijk kunnen realiseren in 'gemeente-zijn'.

¹⁹ Lucas 22 : 7 - 20

²⁰ 1 Korinthe 11 : 23 - 26

²¹ Efeze 5 : 26

²² Mattheüs 7 : 7